

Cultura

LA CONTRA

Caldes vist per Caldes

La mostra de Joan Vila-Puig es complementa amb un seguit d'activitats pensades perquè els veïns del poble reflexionin sobre els canvis viscuts al territori

08/02/11 02:00 - [TERESA MÁRQUEZ](#)

Encara que pugui semblar agosarat plantejar-ho, m'atreveixo a afirmar que hi ha gent, veïns de Caldes de tota la vida, que no han posat els peus a la Fundació Palau prop de vuit anys després de la seva inauguració. No es tracta d'un cas excepcional. Sovint aquest tipus de centre que recull, amb raó, les crítiques més enceses i lloades dels professionals més reconeguts d'arreu del país, topa amb una certa resistència a ser acceptat en el si de la comunitat que li és més propera. El més comú és que es tracti de murs de cartró pedra que cauen tan bon punt els veïns descobreixen la joia que havien passat per alt, però també és cert que, amb una mica de bona voluntat i un grapat de ganes de col·laborar, aquesta trobada entre les dues parts obté més bons resultats. I en aquesta ocasió, la Fundació Palau de Caldes ha volgut fer un gir més al cargol que l'uneix a la petita població del Maresme. La mostra del gran paisatgista Joan Vila-Puig ha estat l'excusa perfecta per ampliar l'objectiu de l'exposició i fer-ne una acolorida i interessant proposta que inclou, demana i aplaudeix la participació de la ciutadania. En aquest sentit, s'han lligat un seguit d'experiències que han de servir per crear relats de vivències en un territori comú com és el Caldes d'Estrac d'avui, però també vist amb els ulls dels que van conèixer, recorden i, per què no?, enyoren el Caldes d'Estrac d'ahir.

Així, tot l'alumnat de l'escola de primària Sagrada Família farà visites guiades a les dues plantes de l'exposició per, un cop xops dels colors i les formes dels quadres de Vila-Puig, prendre part en un taller organitzat per Sitezite, una entitat especialitzada en les pràctiques de producció cultural autònoma i la recerca de noves geografies territorials i paisatgístiques. La segona de les accions proposades al voltant de l'exposició *Presències i desaparicions* és, al meu entendre, la que pot despertar més interès i, si s'aconsegueix, la que lligarà per sempre el destí de la Fundació amb el de la gent amb qui comparteix paisatge. Es tracta de convidar la gent de Caldes a crear un arxiu d'imaginari. Una mena de cofre del tresor amb imatges, relats i records personals relacionats amb les pintures i les fotografies de la mostra. Per aconseguir aquest noble objectiu, s'organitzaran trobades al voltant d'un cafè amb la gent que ho vulgui i els resultats es publicaran al lloc <http://fundaciopalau.wordpress.com> i també s'exposaran alguns materials a la Fundació Palau. Una mena de memòria del poble forjada amb la xarxa d'experiències personals. Finalment, també es proposa un taller d'intervenció adreçat a creadors amb la col·laboració del centre de creació i pensament contemporani Can Xalant de Mataró. En tots els casos, i a la mida de les possibilitats de cadascun, la proposta de la Fundació Palau planta noves llavors en el coneixement mutu i en la satisfacció d'intuir d'on prové la màgia d'un petit poble que va enamorar tants artistes.

Darrera actualització (Dimarts, 8 de febrer del 2011 02:00)

Publicat a

[El Punt Maresme](#) 08-02-2011 Pàgina 48

Vista panoràmica de Caldes amb el mirador del parc de can Muntanyà a primer terme. Foto: E.F.

Notícies de ...

[Caldes d'Estrac](#)